בס"ד

האוצר השבועי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו **בניהו יששכר שמואלי** שליט"א

גליון מס' **152**
פרשת **וישלח** התשפ"ז

מאבק יעקב ועשיו • הודאה לדורות

ראש הגולים • הצאן של לבן כבר לא אכלו • לבן שולח את בעור • ס"מ ופלונית גימטריא תרי"ג • כתות המלאכים שפגשו את עשיו • ראש ה"מאפייה" • "ויהי לי שור וחמור" • מלאכים "ממש" • תרי"ג מצוות שמרתי • מלאכים בבית שאן • דורון מלחמה ותפילה • ההתערבות של הרב מבריסק • "ואני אתנהלה לאיטי" • בגין וקרטר • פכים קטנים • המלחמה על טבת שבט • מיד "אחי" מיד עשיו • השמש והרוח • אב שצם בשביל ילדיו • צוואת האם • שבע ההשתחוויות • "הילדים אשר חנן" • ה'עולם הזה' של יעקב • איך רצו היוונים לשלוט בעם ישראל • מעמד סיומי הזוהר

ראש הגולים יוצא למסע

הנה זכינו זכות גדולה לשבת המלכה, שבת פרשת ויצא יעקב, ועכשיו אנחנו מגיעים לפרשת וישלח. השבוע בעז"ה כבר נתחיל לדבר על חנוכה, כי השבת הזאת זה כבר י"ח כסליו, וביום שישי הבא בערב שבת קודש כבר נדליק נר ראשון של חנוכה (מדליקים נרות חנוכה תחילה ואחר כך נר שבת. ולכן תמתין האשה שלא תדליק נר שבת עד שידליק הבעל נר חנוכה. וצריכין להזהר להתפלל מנחה קודם, ורק אח"כ להדליק נרות חנוכה. ולא יעשו כמנהג בורים שמדליקין נרות חנוכה קודם ואח"כ מתפללים מנחה, אבל אין להתפלל בביתו ביחיד ולבטל תפילה בציבור בשביל זה, אלא אם לא אפשר, ידליק קודם מנחה ויתפלל אח"כ בציבור), ואנחנו צריכים **לכל הפחות שני שיעורים לפני חנוכה**, להכין את עצמנו לקראת המצוה הגדולה הזאת, בעזרת הא-ל ובישועתו.

בעל הטורים כותב: "**ויצא** יעקב **מבאר שבע**", סופי תיבות ארב"ע, כי יעקב אבינו מתחיל עכשיו את הגלות הקשה, גלות מצרים, שהיא שורש כל ארבע הגלויות. לכן **אומרים המפרשים** שיעקב אבינו נקרא "ראש לגולים".

ולכן בכל מקום בפסוקים שמדברים על הצרות של עם ישראל, מדברים על יעקב: "**למנצח מזמור לדוד, יענך ה' ביום צרה ישגבך שם אלקי יעקב**", "**מי יתן מציון ישועת ישראל... יגל יעקב ישמח ישראל**". וכך אמר הקב"ה ליעקב: "**אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה**". וכן "וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק", הזכיר את יעקב בראשונה, כי הוא ראש לארבע גלויות.

וראינו בפרשת ויצא איך יעקב אבינו יורד לגלות, ובדרכו מקבל כוחות אדירים ממקום השראת השכינה. ראינו איך דיברה אליו השכינה, ואיך דיברו איתו המזלות, כל צבאות השמים. אחר כך יעקב אבינו ירד למקום הקליפות, וזכה להילחם וללקט משם את הנשמות הטהורות, נשמות עם ישראל. **איזה כוחות אדירים היו לו!**

לא אכלו כבר כמה ימים

כתוב במדרש בראשית רבה מה היה עושה יעקב אבינו כל הזמן כשהיה שומר את הצאן: היה קורא בספר תהלים, "**ואתה קדוש יושב תהלות ישראל**", ישראל זה יעקב. היה אומר שירים ותשבחות להשי"ת, כל הזמן בוכה ומתחנן לפניו שיציל אותו.

וכל הבית של לבן התברך בזכותו, וככה ידע לבן שיעקב ברח! כי אחרי שלשה ימים מאז שברח, באו הרועים ואמרו ללבן:

לחסויות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה > m6222560@gmail.com

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומועבר דרך הלווין, הרדיו ועוד
ניתן לשמוע את השיעור בקו קול התורה שע"י ישיבתינו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

	י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	3:59	4:16	4:17	4:18
יציאה:	5:15	5:16	5:14	5:17
ר"ת	5:53	5:55	5:53	5:56

"תשמע, יש בעיה! הצאן כבר לא אכלו כמה ימים, אין מרעה, אין מים, כל המעיינות פה מסביב יבשים!" ללבן היו אלפי צאן, כל יום היה גדל להם אוכל מחדש, ועכשיו אין. שאל לבן: "איך זה יכול להיות?" אמרו לו: "יש בעיה, **הצדיק לא נמצא איתנו**. כאשר יעקב היה פה, הכל היה פורח!"

חיפשו את יעקב ולא מצאו, לא אותו, לא את הנשים ולא את הילדים, עד שנודע ללבן שיעקב ברח כבר לפני כמה ימים. והוא ראה שכל מה שהיה מתברך זה היה בזכות יעקב, המעיינות והכל, עכשיו יבש, הצאן לא אוכלים ולא שותים, כולם נהיו רזים וחולים. אמר לבן: "אני חייב ללכת אחריו!" ודלק אחריו. בא אליו הקב"ה בחלום הלילה ואמר לו: "**תזהר לך אם תדבר עם יעקב**", ובסוף לבן ויעקב הקימו את הגל ואת המצבה.

הוא לא שווה כלום

ואפילו שהקב"ה אמר לו לא לגעת ביעקב, יצר הנקמה של לבן היה גדול מאוד. אמר לבן: "אין דבר כזה שאני אעזוב! עשרים שנה הוא היה איתי ולא הצלחתי עליו?! איך הוא צחק עלי עשרים שנה, איך זה יכול להיות?" "**ארמי אובד אבי**", זה לבן הארמי שרצה לאבד את יעקב. "טוב, עכשיו לכל הפחות אני אנצל את זה!"

מה עשה לבן? קרא לבנו **בעור**, הבן שנולד בזכות יעקב [שהרי עד שיעקב בא ללבן, לא היו לו בנים אלא רק בנות], ואמר לו: "**תלך מיד לעשיו בן אחותי**, תחמם אותו שירדוף אחרי יעקב ויטפל בו כמו שצריך. תגיד לו: 'יעקב יצא עכשיו כולו מלא כסף וזהב, אבנים טובות ומרגליות. עכשיו הזמן! תקח איתך כוחות ותטפל בו. **יעקב לא שווה כלום**. עכשיו הוא בגלות'".

אבל לבן לא ידע שיעקב חיכה עד שיוסף יוולד, **וברגע שיוסף נולד, הכח של יעקב גבר פי כמה וכמה**. יעקב אבינו הוא גיבור אדיר, ויש לו הבטחה מהקב"ה, הבטחה מאבא, ויש לו כוחות אדירים.

ועוד אמר לבן הנבל, הרשע המרושע הזה, לבנו: "אחר כך **תלך לאחותי רבקה, תפחיד אותה** ותגיד לה שעשיו יוצא לקראת

"תלך מיד לעשיו בן אחותי, תחמם אותו שירדוף אחרי יעקב ויטפל בו כמו שצריך. תגיד לו: 'יעקב יצא עכשיו כולו מלא כסף וזהב, אבנים טובות ומרגליות. עכשיו הזמן! תקח איתך כוחות ותטפל בו. יעקב לא שווה כלום. עכשיו הוא בגלות'".

יעקב עם ארבע מאות איש של הסט"א". וכשהם יפחדו ויהיו עצובים אני יצליח עליהם. **ורבותינו אמרו** שעשיו לקח איתו גם את הס"מ ואת פלונית. סמא"ל גימטריא מאה שלושים ואחד, ופלונית [לילי"ת] ארבע מאות ושמונים, ביחד עם הכולל **תרי"ג**. אמר עשיו: "יעקב יבוא עם תרי"ג? אני אביא לו תרי"ג כוחות, את הס"מ ואת פלונית, וכולנו נרד עם ארבע מאות כוחות טומאה ונטפל בו!" כששמעה רבקה את זה, היא פחדה מאוד, ושלחה לומר ליעקב: "תתנהג איתו יפה, תן לו מתנות". ויעקב **שומע לאמא**.

אמר "אני נכד של אברהם" וחטף...

יעקב אבינו מבין את הכל. הוא מתפלל לקב"ה, והקב"ה שולח לו גדודים של מלאכים, רוכבי סוסים, לובשי בגדי ברזל, אנשי חיל, סוסי אש ומרכבות אש. **כמו שכתוב במדרש תנחומא**: מלאכי חוץ לארץ ליוו את יעקב עד שהגיע לארץ ישראל, וכשהגיע, יצאו מלאכי ארץ ישראל לקבל את פניו, שנאמר "**ויפגעו בו מלאכי אלקים**", ויקרא שם המקום "מחנים". ראשי תיבות: **מאותו חיל נטל יעקב מלאכים**. כמה היה כל מחנה? ששים ריבוא מלאכים, ו"מחנים" זה שניים, ששים ריבוא וששים ריבוא, ביחד **מאה ועשרים ריבוא מלאכים**. אמרו המלאכים: "נלך לקראת עשיו".

פגעה בעשיו כת ראשונה, והתחילו לתת לו ולארבע מאות האיש שאיתו **מכות של אש**. ועשיו צועק: "תעזבו אותי! מה עשיתי לכם? אני נכד של אברהם אבינו!" והם אומרים לו: "תסתום את הפה שלך, רשע מרושע, מי אתה בכלל?" ועוד מכות. "אני הבן של יצחק, עולה תמימה, תעזבו אותי!" "אל תדבר!" אחר כך הוא אומר: "אני אח של יעקב, אני הולך להיפגש איתו". "הא, בסדר, **אם אתה אח של יעקב**, נעזוב אותך".

עוד הוא מפרפר על הרצפה... ובאה הכת השניה. מה זה מכות! מרימים אותו וזורקים אותו, אותו ואת כל החיילים שלו... נותנים להם לחיות, אבל מקבלים שוק על ירך, העיפו אותו כמו שצריך. וגם לכת הזאת הוא אומר: "אני נכד של אברהם!" "תשתוק!" רק כשאמר: "אני אח של יעקב", אמרו לו: "אתה הולך להיפגש עם יעקב? תמשיך". וכך היו **שלש כיתות של מלאכים**. איזה פחד וחלחלה אחז אותו!

זה הדבר הראשון שעשה יעקב, לפני המפגש עם עשיו, קודם כל עשיו מקבל מנות כמו שצריך... **ומרגיש מה זה כח הקדושה של יעקב אבינו**, איך הקב"ה נמצא עם מי שיושב באהלה של תורה, מי שהולך לעשות רק רצון אבינו שבשמים.

השפיל את עצמו

וכשיעקב אבינו רואה את כל זה, "וישלח יעקב מלאכים". תראו מה **אומר הזוהר הקדוש**: **וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים, אָמַר רִבִּי אַבָּא, וְכִי אַמַּאי אִתְּעַר אִיהוּ לְגַבֵּיהּ דְּעֵשָׂו, וְטָב הֲוָה לֵיהּ לְאִשְׁתּוֹקֵי מִנֵּיהּ** - מה הוא צריך לשלוח מלאכים לעשיו? שישתוק! **אֶלָּא אָמַר יַעֲקֹב, יַדָּעְנָא דְּעֵשָׂו חָייֵשׁ לֵיהּ לְיַקָּרָא דְּאַבָּא, וּלְעָלָם לָא אַרְגִּיז קַמֵּיהּ** - עשיו חושש על הכבוד של אבא, ולעולם לא הרגיז לפניו. לכן עכשיו, כל זמן שאבא חי, זה הזמן שאני יכול לשלוח לו מלאכים ולטפל בו.

וְהָא יָדַעְנָא, הוֹאִיל וְאַבָּא קַיָּים לָא מִסְתַּפֵּינָא מִנֵּיהּ - והרי אני יודע, כי הואיל ואבא חי וקיים אין לי מה לפחד ממנו [מעשיו]. אֲבָל הַשְׁתָּא דְּאַבָּא קָאִים, בָּעֵינָא לְאִתְפַּיְּיסָא עִמֵּיהּ - עכשיו שאבא עומד, אבא חי, אני רוצה להתפייס עמו. מֵיָּד, וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו - מה עשה? כמו שאמא שלחה לו לעשות.

רַבִּי שִׁמְעוֹן פָּתַח וְאָמַר, טוֹב נִקְלֶה וְעֶבֶד לוֹ מִמִּתְכַּבֵּד וַחֲסַר לָחֶם וְכוּ'. דָּבָר אַחֵר, טוֹב נִקְלֶה וְעֶבֶד לוֹ, דָּא יַעֲקֹב דְּמָאִיךְ רוּחֵיהּ לְגַבֵּיהּ דְּעֵשָׂו - פירוש אחר, טוב נקלה ועבד לו, זה יעקב אבינו שהשפיל רוחו לפני עשיו ועשה עצמו נקלה ועבד לפניו. בְּגִין דִּלְבָתָר לֶיהֱוֵי עֶבֶד לוֹ וְיִשְׁלוֹט עֲלוֹי, וְיִתְקַיֵּים בֵּיהּ יַעַבְדוּךָ עַמִּים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ לְאֻמִּים וְגוֹ', וַעֲדַיִן לָא הָוָה זְמַנֵּיהּ כְּלַל - עכשיו עשיו לקח את העולם הזה, אבל עוד מעט יתקיים "יעבדוך עמים וישתחוו לך לאומים". אֶלָּא בְּגִין דְּסָלִיק לֵיהּ יַעֲקֹב לְבָתָר יוֹמָיָא, וְעַל דָּא הָוָה מֵיָּד נִקְלֶה - עכשיו הוא עבד, עוד מעט...

תָּא חֲזֵי, עַל דָּא בְּגִין דְּיָדַע יַעֲקֹב דְּאִצְטָרִיךְ לֵיהּ הַשְׁתָּא, אִתְהַפַּךְ לֵיהּ נִקְלֶה - בוא וראה, לפי שידע יעקב שיצטרך לעשיו עתה, לכן עתה נתהפך לפניו לנקלה. דְּאִילּוּ הָוָה יָדַע עֵשָׂו חָכְמָה דָּא, יַקְטִיל לֵיהּ לְגַרְמֵיהּ וְלָא ייֵתֵי לְדָּא - אם עשיו היה יודע את החכמה הזאת, שכל מה שעשה יעקב, שלקח את הבכורה ואת ברכות אביו, זה בשביל הממשלה של העולם הבא, היה הורג את עצמו ולא היה נותן לו להגיע לזה. כי עיקר החיים והממשלה זה העולם הבא, מה זה פה העולם הזה? "כצל עובר". אֲבָל כֻּלָּא עָבֵד בְּחָכְמָתָא, וַעֲלֵיהּ אָמְרָה חַנָּה, ה' יֵחַתּוּ מְרִיבָיו וְגוֹ' וְיִתֵּן עֹז לְמַלְכּוֹ וְגוֹ' - אבל יעקב הכל עשה בחכמה, ועל יעקב אמרה חנה "ה' יחתו מריביו... ויתן עוז למלכו". וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר, כֹּה תֹאמְרוּן לַאדֹנִי לְעֵשָׂו, כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב, עִם לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד עָתָּה. מֵיָּד פָּתַח יַעֲקֹב לְאִתְהַפְּכָא לֵיהּ לְעַבְדָּא - מיד התחיל יעקב להתהפך לו כאילו היה לו לעבד. בְּגִין דְּלָא יִסְתַּכַּל עֵשָׂו בְּאִנּוּן בִּרְכָאן דְּבָרְכֵיהּ אֲבוּי - בשביל שלא יסתכל עשיו באותן הברכות שבירך אותו אביו. דְּהָא יַעֲקֹב סָלִיק לוֹן לְבָתָר כִּדְקָאֲמָרָן - שהרי יעקב סילק והניח אותן לאחרית הימים, כמו שאמרנו.

ראש ה"מאפייה"

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַאי חָמָא יַעֲקֹב דְּשַׁדַּר לֵיהּ לְעֵשָׂו וְאָמַר עִם לָבָן גַּרְתִּי, וְכִי מַה עָבִיד בִּשְׁלִיחוּתֵיהּ דְּעֵשָׂו מִלָּה דָּא - מה ראה יעקב שאמר לעשיו "עם לבן גרתי", וכי מה זה יעזור לו לומר כן לעשיו? אֶלָּא, לָבָן הָאֲרַמִּי קָלֵיהּ אָזִיל בְּעָלְמָא, דְּלָא הָוָה בַּר נָשׁ דְּיִשְׁתַּזִּיב מִנֵּיהּ - אלא לבן הארמי קולו ושמעו היה הולך בכל העולם, לא היה אדם שניצל מלבן. דְּהוּא הָוָה חָרָשׁ בְּחָרָשִׁין וְרַב בְּקוֹסְמִין - הוא היה המכשף הכי גדול, ורב בקוסמים. וַאֲבוּי דְּבְעוֹר הָוָה, וּבְעוֹר אֲבוּי דְּבִלְעָם, דְּכְתִיב בִּלְעָם בֶּן בְּעוֹר הַקּוֹסֵם, וְלָבָן חָכָם בְּחָרָשִׁין וְקוֹסְמִין יַתִּיר מִכָּלְהוּ, וְעִם כָּל דָּא לָא יָכִיל בְּיַעֲקֹב, וּבָעָא לְאוֹבָדָא לְיַעֲקֹב בְּכַמָּה זִינִין, הָדָא הוּא דִּכְתִיב אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי - הוא היה אביו של בעור, ובעור היה אביו של בלעם, ולבן היה חכם בכשפים ובקסמים יותר מכולם, ועם כל זה לא יכול לעשות שום רע ליעקב, אף על פי שרצה לאבד אותו בכמה מיני אופנים. אָמַר רַבִּי אַבָּא, כּוּלֵי עָלְמָא הָווּ יָדְעֵי דְּלָבָן

איך יכול להיות שהייתי בבית של לבן הרשע כל כך הרבה זמן ולא למדתי ממעשיו? אומר לו יעקב: "ויהי לי שור וחמור", הם היו בשבילי כמו שור וחמור. והרי אדם שנמצא כל הזמן עם שור וחמור, וכי הוא מתחיל לעשות כמוהם "מֶה מֶּה"?

הָוָה רַב חַבִּימִין וְחָרָשִׁין וְקוֹסְמִין, וּמַאן דְּבָעֵי לְאוֹבָדָא בְּחָרָשׁוֹי לָא אִשְׁתַּזִּיב מִנֵּיהּ, וְכָל מַה דְּיָדַע בִּלְעָם מִנֵּיהּ הָוָה, וּכְתִיב בֵּיהּ בְּבִלְעָם, כִּי יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ - כל העולם היו יודעים שלבן היה גדול שבחכמים ובמכשפים ובקוסמים, ומי שרצה לאבד בכשפיו לא היה יכול להינצל ממנו, ומה שידע בלעם, ממנו היה, וכתוב בו בבלעם "כי ידעתי את אשר תברך מבורך".

מה שאומר כאן **הזוהר**: פיקח היה יעקב אבינו, לא סתם אמר את זה. הוא אמר לו: "שמע, אני עם לבן גרתי. ואל תחשוב שנה שנתיים, עשרים שנה! מי ששומע את השם של לבן - **ראש המאפייה**, בורח לעיר אחרת. ואני גרתי איתו! מי יכול עלי? תחשוב כמה פעמים, איתי אתה רוצה להתעסק? איפה הראש שלך?"

"מלבד זה שאני שולח לך מלאכים, ומהשמים עוזרים לי, תדע לך: נכון, הבאת את הס"מ, אבל הס"מ לא יכול עלי בשום אופן. לבן הוא המכשף הכי גדול, הגיבור הגדול. ואני גרתי איתו באותו בית, והמלחמה שלו כולה היתה איך לאבד אותי ואת הילדים שלי, **והוא לא הצליח בשום אופן בעולם**. אז אתה רוצה להצליח? לא תצליח עלי, חבל לך על הזמן!" לכן הוא אומר לו "עם לבן גרתי". וחוץ מזה רמז לו: **"עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי"** [גרתי גימטריא תרי"ג], הייתי גר עם לבן ודקדקתי בכל המצוות.

אלה לא בני אדם אלא חמורים

ועוד ממשיך יעקב ואומר לעשיו: "תשמע, את הלבן הזה, את כל הקליפה הזאת, אני גרתי שם והוא לא הצליח עלי", **"ויהי לי שור וחמור"**. מה זה "שור וחמור"? שלשה פירושים:

פירוש ראשון, אומר רשב"י: שור וחמור הם שתי הקליפות הכי קשות בעולם. אמר יעקב: הקליפות האלה בידי **כחומר ביד היוצר**, אני לוקח אותם ומועך אותם בידיים שלי, הם לא יכולים לזוז, אני יודע איך לעבוד איתם.

פירוש שני: אני תרי"ג מצוות שמרתי. ואם תשאל איך יכול להיות שהייתי בבית של לבן הרשע כל כך הרבה זמן ולא

למדתי ממעשיו? אומר לו יעקב: "ויהי לי שור וחמור", הם היו בשבילי כמו שור וחמור. והרי אדם שנמצא כל הזמן עם שור וחמור, וכי הוא מתחיל לעשות כמוהם "מֶה מֶה"? בודאי שלא!

פירוש שלישי: יש לי את השור וההחמור שלי. יוסף הצדיק נקרא שור, כמו שכתוב **"בכור שורו הדר לו"**, והחמור זה יששכר - "יששכר חמור גרם". "יש לי את שני הילדים האלה, מי יכול להתעסק איתי בכלל?" כל זה שומע עשיו, **והוא מבין שזה לא דברים פשוטים.**

הפנים שלי מאירים

"וישלח יעקב מלאכים לפניו", אומר הבבא סאלי: "לפניו" מלשון "פניו" [הפנים שלו]. **מה הכוונה?** איך יודעים אם עם ישראל ינצחו במלחמה או לא ינצחו? יש את הדמות של יעקב, שלמדנו בשבוע שעבר שהיא חקוקה בכסא הכבוד, וזה הסימן: ברגע שהדמות של יעקב שחקוקה בכסא הכבוד מאירה, בני יעקב מנצחים. אם הדמות קצת חשוכה, יש בעיות.

לכן קודם כל שלח יעקב מלאכי מרום למעלה. היתה לו תקשורת מיוחדת איתם, מדבר איתם ואומר להם: "תשמעו, לכו תראו בכסא הכבוד את הפנים שלי. **תראו אם הפנים שלי מאירים.** אם הם מאירים, אנחנו מצליחים נגד עשיו". חזרו ואמרו לו: "איזה פנים מאירות שם, נוצצות! כולם רוקדים לפני הדמות הזאת, מלאכי אלקים עולים ויורדים בו ושמחים בך, **הכל מאיר, הכל זורח!**"

איפה תפגע בי

זה פירוש אחד על "וישלח יעקב מלאכים". ויש אומרים "מלאכים ממש", ממ"ש ראשי תיבות **ממצוות שעשה** [המלאכים שנבראו מהמצוות שעשה]. ויש אומרים, **כמו שאומר רש"י** "מלאכים ממש", ממ"ש ראשי תיבות מיכאל, מלכיאל, שנדיאל, גימטריא "עזרת", "עזרת אבותינו" שאנחנו אומרים כל יום. את המלאכים האלה שלח יעקב לפניו לראות מה בדיוק המצב. יעקב אבינו מתפלל לקב"ה ומתחנן לפניו, וגם רוצה לבדוק את עצמו, **שמא יגרום החטא**, שמא יש איזה בעיה, אולי לא עשה כיבוד אב ואם כמו עשיו, אולי יש לו איזה בעיות שהוא צריך לתקן.

> **בזמן הבולשיביקים בר מינן, היו נלחמים לאסור ללמוד תורה. באו לסבא מסלבודקא ואמרו לו: "מה נעשה עכשיו? היום באים כל הצבא, יש להם איזה תרגיל על ידינו, יש להם פה חינגה, ואם ישמעו פה קול תורה, ישחטו אחד אחד".**

וצריך להבין, מה הכח של "תרי"ג מצוות שמרתי"? אלא, **כותב רבנו האר"י:** יש לאדם רמ"ח איברים ושס"ה גידים כנגד תרי"ג מצוות התורה, רמ"ח מצוות עשה כנגד רמ"ח איבריו, ושס"ה מצוות לא תעשה כנגד שס"ה גידיו. אם יש איזה מצוה שהוא לא שומר, או לא תעשה שהוא לא שומר, אותו אבר אפשר לפגוע בו, אפשר להזיק לו. אבל **ברגע שהוא שומר אותה, אף אחד בעולם לא יכול לפגוע בו.**

אז אומר לו יעקב: "תשמע, חבל לך על הזמן. הצלחתי נגד כולם **בכח הקב"ה, לא אני.** אני קורא תהלים, אני בוכה, אני מתחנן לפני השי"ת, ונופל עליהם אימתה ופחד, אף אחד לא יכול להתקרב אלי. זה דבר אחד שתדע. אבל קודם כל, תרי"ג מצוות שמרתי, כל התרי"ג שלי שלימים. **איפה תפגע בי?**"

זה לא חכמה - על זה אני ממונה

גם כשהמלאך, הס"מ, פגש את יעקב ונאבק איתו, הוא לא יכל לפגוע בו. מדוע? כי הוא רואה **שאין מצוה שהבן אדם הזה לא קיים**, בכל אבר ואבר מרמ"ח איבריו ושס"ה גידיו, הכל מאיר כשמש בצהריים. זה מלך, מולך ביצר הרע, כולו יצר הטוב. "איפה אני אגע בו?!"

אבל כל מלאך בשמים יש לו אבר שהוא ממונה עליו. על מה ממונה הס"מ? על **גיד הנשה.** והוא לא רוצה לפגוע בגיד הנשה: "זה לא חכמה, אני ממונה על זה. אני אפגע בו עכשיו בגיד הנשה?" אבל בסוף לא היתה לו ברירה, בפרט שבגיד הנשה **שם יעקב אבינו את השטר של מכירת הבכורה** של עשיו, כדי להכניע את השר של עשיו, כאומר: "אדוני, כל הסט"א הזה, הכל שלי! אין לכם מה לעשות איתי".

לכן הוא נגע בגיד הנשה, אבל שום דבר אחר הוא לא יכול. **איפה הוא יכול על יעקב אבינו?** אין דבר כזה! הגיבור יעקב אבינו. אנשים ששומרים תורה ומצוות, אף אחד לא יכול עליהם.

המלאכים היו מצויים אצל יעקב. וכי ילכו אצל עשיו? מה יש להם שם? לשם הולכים כוחות הסט"א והטומאה. אבל אצל יעקב אבינו, **כל מלאכי מרום רוצים להיות בסביבתו**, בפרט עכשיו שהוא יצא מהבית של לבן. מלאכי אלקים עולים ויורדים בו, רואים את הדמות שלו חקוקה, כולם רוצים ליהנות מהצדיק הזה, מהאור. מי לא רוצה להיות בסביבה של אדם כזה?

בזמן הבולשיביקים בר מינן, היו נלחמים לאסור ללמוד תורה. באו לסבא מסלבודקא ואמרו לו: "מה נעשה עכשיו? היום באים כל הצבא, יש להם איזה תרגיל על ידינו, יש להם פה חינגה, ואם ישמעו פה קול תורה, ישחטו אחד אחד". אמר להם הסבא: "**תמשיכו ללמוד רגיל**, אל תפחדו".

היה תלמיד אחד שלא האמין, הלך והתחבא. תשמעו מה קרה: הם באו לישיבה, שמעו קולות, ראו איזה אחד מתווכח עם השני ועושה תנועות עם הידיים... ואמרו: "לא, זה בית

משוגעים פה, אלה לא נורמליים!" ועזבו אותם. חיפשו בחדרים, ומצאו שם את הבחור שברח, ורק אותו הרגו. תראו מה זה, **מי שנמצא בבית המדרש, לא יאונה לו כל רע.**

ראה את זה במים כמו סרט

מעשה שהיה לפני כמה עשרות שנים, נערה אחת מחיפה, קראו לה דפנה כרמון, יצאה מהבית בליל שבת ונעלמה באזור הכרמל. חיפושים חיפושים, ולא מצאו כלום. שבוע אחרי שהיא נעלמה, באו קרובי המשפחה, רופאים, כולם אנשים מיוחדים אבל לא שומרי תורה ומצוות, אל **הרב גרוסמן**, וכולם בוכים: "תעזור לנו! מה נעשה?"

אמר להם הרב גרוסמן: "אני לא מתעסק בזה, אבל אני מכיר את הרב של בית שאן, **רבי מכלוף לסרי**" [אנחנו הכרנו אותו, הוא היה בא לבבא מאיר, ורבי מאיר לפעמים היה שולח אליו]. הוא מתעסק עם כל מיני מלאכים, כל מיני עניינים. "תלכו אליו, הוא יודע להגיד לכם לפי המלאכים איפה הבחורה הזאת".

הם באו אליו. רבי מכלוף לקח כוס, מילא אותה מים ושמן, כתב משהו על קלף והניח את הקלף בפנים, וקרא לילד בגיל שבע-שמונה: "בוא לפה, תסתכל במים, מה אתה רואה?" המלאכים מתחילים לבוא, אבל לפעמים הם משקרים ולא אומרים אמת. לכן קודם כל רבי מכלוף שואל את המלאכים כל מיני שאלות: מה יש בכיס של האיש הזה? מה השעה בשעון שלו? ואז כשרואה שדוברים אמת: "עכשיו תגידו לי איפה הבחורה שנעלמה. **אני משביע אתכם בשבועה חמורה**, תגידו לי את האמת, **איפה נמצאת דפנה כרמון?**"

והילד רואה את זה במים כמו סרט, ואומר: "**היא נמצאת במכונית, על יד עצים ביער**". שאלו אותו מה המספר של המכונית, והוא אמר. התקשרו למשטרה, והמשטרה אומרת: "אין מספר כזה". שאלו את הילד: "איפה אתה רואה אותה עכשיו?" אמר: "אני רואה שקושרים אותה לאיזה עץ ומרביצים לה".

אמר להם רבי מכלוף: "תשמעו, **היא נמצאת בצרה**. הילד לא יודע להגיד את המספר בדיוק, אתם צריכים לאתר את זה". אחרי זה מצאו אותה שם ביער, והילד טעה רק במספר אחד, כל שאר המספרים של המכונית היו תואמים.

אני זוכר גם כשחכם בן ציון היה חולה, רבי דוד כהן שבישיבתינו הלך אל רבי מכלוף, וגם לו אמר רבי מכלוף: "הוא יהיה בריא". יש דברים כאלה, אלה אנשים קדושים **שהמלאכים הולכים לפניהם**. ויעקב אבינו, מה זה! "מלאכים ממש" - יש אומרים מיכאל, מלכיאל, שנדיאל, ראשי תיבות ממ"ש.

מעיל ומטריה בשרב

יעקב אבינו הכין את עצמו לכל המצבים. קודם כל הוא לוקח מתנות, כמו שאמא אמרה, לשלוח לעשיו. **הוא מכין את עצמו לשלשה דברים: לדורון, למלחמה ולתפילה** לבורא עולם. ומיעקב אבינו לומדים איך להתנהג עם אומות העולם.

בעיר בריסק היה תלמוד תורה של אלף-אלפיים תלמידים, והגויים לא יכלו לראות את זה מרוב קנאה. הוציאו על התלמוד

היה חום אדיר, והרב מבריסק לקח איתו מעילים ומטריות, סגר את עצמו במעיל והלך אליו. המושל התחיל לצחוק: "מה אתה עושה? כבוד הרב? קר לך? הרי חם בחוץ!" אמר לו הרב: "לא. אמא שלי באה אלי בחלום ואמרה לי שהיום בלילה יהיה גשם זלעפות. עוד מעט ירד גשם זלעפות!"

תורה צו סגירה, ולא ידעו מה לעשות. בא הרב מבריסק ואמר: "תנו להם שוחד". אמרו לו: "המושל לא מקבל שוחד, הוא עיקש גדול". אמר הרב: "אני אטפל". הרב קבע פגישה עם המושל, והמושל אמר: "בטח הוא רב גדול", כי שמע עליו גדולות ונפלאות.

היה חום אדיר, והרב מבריסק לקח איתו מעילים ומטריות, סגר את עצמו במעיל והלך אליו. **המושל התחיל לצחוק**: "מה אתה עושה? כבוד הרב? קר לך? הרי חם בחוץ!" אמר לו הרב: "לא. אמא שלי באה אלי בחלום ואמרה לי שהיום בלילה יהיה גשם זלעפות. עוד מעט ירד גשם זלעפות!" אמר לו המושל: "אתה נורמלי? אתה מאמין לזה? החזאים לא אמרו את זה. תסתכל איזה שמש! איזה גשם זלעפות, איזה דברים אלה?"

אמר לו הרב: "אתה רוצה להתערב איתי?" "כן". **התערבו על סכום אדיר, אלף לירות זהב**: אם ירד גשם, המושל ישלם לרב, ואם לא ירד, הרב ישלם למושל. המושל לא האמין שירד גשם, והסכים. ולא ירד גשם. למחרת בא הרב ואמר: "שמע, אני טעיתי, אבל **התחייבות זה התחייבות**", והביא לו אלף לירות זהב. אמר לו המושל: "לא, אני צחקתי איתך, מה פתאום שאני אקח?" אבל הרב התעקש. ועכשיו שאל אותו הרב: "מה עם התלמוד תורה?..." וכך הסכימו ביניהם והכל הסתדר, כי המושל קיבל את השוחד... ככה זה הולך. ככה יעקב אבינו ידע איך לעשות. העין של עשיו גדולה, לכן קודם כל תן לו מתנות, "**עיזים מאתיים, תיישים עשרים**", גמלים, מרגליות, כסף וזהב, שהעין שלו תהיה שמחה. תן לו!

ראש הממשלה חיפש חומש במטוס

מסופר על הרב מפוניבז' שפעם הלך לאסוף כסף באמריקה, והוא היה ברכבת, והיה איתו הרבה כסף ממה שאסף מהעשירים. עקבה אחריו קבוצה של כושים, ואמרו: "האיש הזה עושה פה טונות, זה קרבן". הוא רואה אותם וחושב מה לעשות. כתב בפתק שם של רחוב, ושאל את הקבוצה הזאת בדיוק איפה הרחוב. אמרו לו: "תשמע, אנחנו ניקח אותך, זה עוד שתי תחנות".

כשהגיעה התחנה, אמרו לו: "פה יורדים". הרב עשה כאילו נפל לו משהו והתעכב להרים אותו, הם ירדו, **והרכבת סגרה את הדלתות ונסעה**. וככה הוא ניצל מהם. שאלו אותו: "איך חשבת על דבר כזה?" אמר: "למדתי מיעקב אבינו: 'יעבור נא אדוני לפני עבדו ואני אתנהלה לאיטי', תן להם שילכו".

וכתוב במדרש שרבינו הקדוש היה קורא פרשת וישלח לפני שהיה הולך אל הקיסר, כי היתה קבלה בידם שזו פרשה של גלות, ועל ידי הקריאה בה - ילמד האדם עצה איך להתנהג כשהוא יושב בחברת הגויים. וכמו שיעקב אבינו סירב ללכת בדרך יחד עם עשיו, "יעבור נא אדוני לפני עבדו", כך רבינו הקדוש לא רצה להתלוות לרומאים בשום אופן.

פעם אחת שכח רבינו הקדוש לקרוא פרשת וישלח לפני שנפגש עם הקיסר, ובאותה פעם הסכים להתלוות לביתו עם עבדי הקיסר. ועוד לפני שהגיע לעכו, הוא היה צריך למכור את הסוס שלו ואת המעיל, כדי לשחד אותם שיעזבו אותו לנפשו! **עד כדי כך, זה לא פשוט.**

פעם מנחם בגין היה צריך להיפגש בארצות הברית עם ג'ימי קרטר, ולשכנע אותו לתת הרבה נשק. שלח לשאול את **הרב שך** איך יצליח לשכנע אותו. אמר לו הרב שך: "תשמע, לפני שאתה הולך להיפגש איתו, תקרא את פרשת וישלח, שיעקב אבינו הולך להיפגש עם עשיו. תחזור על זה".

בגין היה במטוס, וראה שהוא לא לקח איתו חומש, הוא שכח. שואל במטוס: "למי יש תנ"ך? למי יש חומש?" בסוף מצא, ולמד את זה כל הדרך, עוד הפעם ועוד הפעם. וכשהיתה הפגישה, הוא ידע לדבר שוטף כמו שצריך, וקיבל כל מה שרצה.

וכן היה בפולין, כשהיו בעיות גדולות ורצו לגרש את היהודים. באו אל **החפץ חיים**, והוא שאל אותם: "מה אתם מביאים לשליט?" אמרו: "הרבה כסף". "איך אתם נותנים את זה?" "בצ'ק בנקאי". אמר להם: "לא! לא! תפרטו את זה לשטרות

עשיו מתנהג עם עם ישראל כמו היוונים, בתור "אחי", באהבה ואחוה, מחבק אותם כדי להחטיא את עם ישראל: מתנות, אופנה חדשה, פלאפונים, אייפון, אינטרנט, לבטל אותם מהמצוות

קטנות, להרבה מטבעות... כל הכסף שאתם רוצים לתת, תסדרו לפניו, שיראה הרבה". כמו שכתוב **"ורווח תשימו בין עדר ובין עדר"**. שייראה הרבה...

עשה את עצמו כמו גשר

כשיעקב אבינו מסדר את כל המחנות שלו לקראת הפגישה עם עשיו, מהשמים סידרו לו שיראה פשוט. כי הרי יעקב אבינו מלך במסיבו, דמות של אדם הראשון, יפה תואר שאין כמוהו. **יוצא ממנו ריח גן עדן "מלך ביפיו תחזינה עיניך"**. ומהשמים הביאו לו כתר מיוחד, איזה גלימה היתה לו, וגם היה לו שמן משחת קודש. אבל עשיו? מגעיל... אי אפשר להסתכל עליו...

ומשמיים סידרו שיעקב אבינו שכח פכים קטנים, וחזר בשבילם, ומכאן למדו ש"צדיקים ממונם חביב עליהם". אבל **אומרים רבותינו** מה זה "פכים קטנים": כשיעקב היה בירושלים וישן שם, ירד לו מהשמים פך של שמן זית זך, והוא יצק ממנו והפך התמלא, יצק והתמלא. זה פך שלעולם לא יתרוקן, ויעקב ידע שממנו ימשחו את המשכן וכליו, ואת בית המקדש וכליו, ושהוא שמור לעתיד לבוא. אמר יעקב: "חבל על הפך הזה!"

מה עשה? כשעבר את ארץ ישראל בדרכו לארם נהריים, שמר את הפך והחביא אותו באיזה מקום, ועכשיו הוא הולך למעבר יבוק לקחת את הפך מאיפה שהחביא אותו. זה פירוש אחד של "פכים קטנים". ובאותו לילה, לפני שחזר, **יעקב עשה את עצמו כמו גשר**. כל הלילה עבד להעביר את הילדים והנשים לצד השני של הנחל, כי הם לא יכולים. היה עומד בצד השני ומעביר את הילדים לצד הזה, ואת כל החפצים. הכל עשה יעקב אבינו לבד, ומהשמים לא הביאו לו עכשיו את המלאכים שיעזרו לו. **רוצים שהוא יתעייף**, שלא ייראה כל כך טוב.

המלחמה על טבת ושבט

כשחזר להביא את הפך ששכח בצד השני, כבר היה לילה, והופ... **תפס אותו המלאך, הס"מ**. היה מכה באיזה מקומות ומוציא אש. אבל עם יעקב אבינו היתה **חרב של מתושלח** [שעברה דור אחרי דור, נגד המזיקים והשדים], ואמר לו: "איפה הראש שלך? איתי אתה לא תוכל! אני כולי שמור!"

"ויאבק איש עמו עד עלות השחר", לא סתם היה מאבק, **העלו אבק עד השמים**. המלאך לא יכול עליו, רק נגע לו בכף הירך, ובבוקר יעקב כבר התרפא מזה. אמר לו המלאך: "שלחני", ואמר לו יעקב: "לא אשלחך כי אם ברכתני".

ורבותינו אמרו עוד פירוש מה זה "פכים קטנים": "פכים קטנים" **גימטריא שט"ן** - 359. הס"מ לקח לחלקו את החודשים תמוז ואב, והוא רצה לקחת גם את החודשים טבת ושבט. אמר לו יעקב: "לא יהיה דבר כזה בעולם! מה אתה רוצה ממני? בטבת ושבט לא תיגע!" ואז נלחמו, "ויאבק איש עמו".

ויעקב אמר לו: "לא אשלחך כי אם ברכתני". "אם ברכתני" עולה **טב"ת שב"ט**, תעשו חשבון! ובסוף, כשהמלאך ראה שלא יכול עליו, אמר לו: **"לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל"**, ועכשיו קוראים לו "יעקב ישראל", ו"יעקב ישראל" גם הוא גימטריא טבת שבט. כך המלאך נתן ליעקב את החודשים האלה. **זה היה המלחמה של יעקב!**

בנו של עשיו בשם "אחי"

למעשה, יעקב אבינו לא מפחד, לא מעשיו ולא מהמלאך, הוא יודע לטפל בהם כמו שצריך. הרי "**ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר**" ברגע - אבן שצריך לאסוף את כל הרועים כדי לגלול אותה. אלא כל מה שהוא מתפלל, זה בשביל הדורות הבאים, הדורות שלנו. על כל הבעיות של עם ישראל.

ומה הוא מתפלל? "**הצילני נא מיד אחי מיד עשיו כי ירא אנכי אותו פן יבוא והכני אם על בנים**". וצריך להבין, מה זה "מיד אחי, מיד עשיו"? הרי עשיו הוא אחי, ואחי הוא עשיו. מדוע כתוב "אחי" וגם "עשיו"? **נביא שני פירושים:**

פירוש ראשון, אומר הרוקח: עשיו הביא בן אחד, והיה מתפלל ואומר: "הבן הזה שאני מביא, בכל כוחות הטומאה, הוא בשביל להילחם אך ורק ביעקב אחי". **וקרא לו "אחי"**, כדי לזכור את זה כל הזמן. לכן אומר יעקב: הצילני נא "מיד אחי", מהבן הזה של עשיו שקוראים לו "אחי" ורוצה לאכול אותי, וגם "מיד עשיו".

תחבק אותו

פירוש שני: לפעמים עשיו בא ונלחם בכח הזרוע, מנסה בכל הכוחות שלו, טנקים, מטוסים, שולח טילים בילים, וזה לא הולך. מדוע? כי עם ישראל הולכים בדרך ה', מתחזקים בתורה ובמצוות. אז הוא אומר: **יש דרך אחרת.** מה הוא עושה? בא בחברות, "מיד אחי", ואומר לחבריו: "אם אתה לא יכול עליו, **תחבק אותו, רק ככה תוכל עליו**".

כי עם ישראל, אם לומדים תורה והולכים בדרך ה', אף אחד לא יכול עליהם. כל הטילים בילים, כל אומות העולם יבואו עליהם, אי אפשר. **רק דבר אחד אפשר: אם עוזבים את התורה.** לכן עשיו מתנהג עם עם ישראל כמו היוונים, בתור "אחי", באהבה ואחווה, מחבק אותם כדי להחטיא את עם ישראל: מתנות, **אופנה חדשה, פלאפונים, אייפון, אינטרנט,** לבטל אותם מהמצוות.

לכן לא סתם, כשנפגשו, אמר לו יעקב: "**יעבור נא אדוני לפני עבדו ואני אתנהלה לאיטי**". "אני לא רוצה להתעסק איתך, לך! ואני אחר כך אבוא". "**אדוני יודע כי הילדים רכים, והצאן והבקר עלות עלי, ודפקום יום אחד ומתו**". "שמע, ילדים, תינוקות, אי אפשר. לך יש רגליים גדולות, לך. איפה שאתה הולך, עוד מעט אבוא אליך, לא צריך שתבוא איתי". הוא פחד ממנו שיקלקל את הילדים, **בשום אופן לא!**

אמרו רבותינו משל, למה הדבר דומה? הרוח והשמש התווכחו. ראו אדם אחד לובש את הבגדים שלו, מעילים והכל, ואמרו: "מי יכול להוציא ממנו את הבגדים?" אמרה הרוח: "אני יכולה". באה רוח חזקה, אי אפשר, הוא קושר עוד יותר חזק. באה עוד רוח ועוד רוח, אי אפשר.

אמרה השמש: "תני לי את העבודה". הזריחה עליו שמש, והוא לא יכול לסבול את החום... הוציא מעיל אחד, שניים, שלשה. השמש חיממה אותו, **והשמש היא שיכלה עליו.** וזה "הצילני נא מיד אחי מיד עשיו כי ירא אנכי אותו". אין מה לעשות, **צריך לדעת איך להתנהג בשביל להציל את הילדים.**

"הילדים שלי יצאו מהמוסדות, אני לא יודע מה לעשות". שאל אותו הרב: "מדוע הוצאת אותם?" אמר: "אשתי לא מוכנה בשום אופן שיהיו בתלמוד תורה. מה, אני אתגרש?" אמר לו הרב: "בסדר, אתה לא יכול להתגרש. אבל צמת? בכית? ישבת על הרצפה? הורדת דמעות?"

כמה בכית

ראש הישיבה רבי יהודה צדקה ע"ה היה מספר על יהודי אחד שהילדים שלו למדו במוסדות טובים. יום אחד הוא בא לרב צדקה: "הילדים שלי יצאו מהמוסדות, אני לא יודע מה לעשות". שאל אותו הרב: "מדוע הוצאת אותם?" אמר: "אשתי לא מוכנה בשום אופן שיהיו בתלמוד תורה. מה, אני אתגרש?"

אמר לו הרב: "בסדר, אתה לא יכול להתגרש. אבל **צמת? בכית? ישבת על הרצפה? הורדת דמעות?**" אמר: "לא". "אז תלך הביתה, אל תאכל, תצום. אחר כך תתחיל לשבת על הרצפה, תבכה, תתפלל. **לא שווה בשביל הילדים שלך?**"

ככה הוא עשה. אשתו אומרת לו: "מה קרה לך?" אומר: "אני לא יכול לסבול שהילדים שלי לא ילמדו בתלמוד תורה. את לא מוכנה, אבל אני לא יכול!" **כשראתה ככה, היא נכנעה. והיום שני הילדים שלו תלמידי חכמים גדולים מאוד,** מחזיקים את עם ישראל.

את לא יורדת לבות!

הרב קולדצקי, החתן של רבי חיים קנייבסקי, מספר שבמלחמת העולם השניה, הגרמנים רצו לשבור את הרוח היהודית. היו הרבה מעשיות כאלה, אבל אמא אחת, כשבאו הגרמנים לקחת אותה להריגה, ואת הבת שלה רצו לשחרר, אמרה לבת: "תשמעי בתי, עכשיו לוקחים אותי להריגה, אבל אותך אני מצווה: **תשמרי על הצניעות**, את בת ישראל, תביאי בנים צדיקים, אל תלכי אחרי הפריצים. שומעת מה אני אומרת לך?" "כן, אמא". "זה הצוואה שלי". ישר נתנו לאמא יריה והרגו אותה.

אחרי השואה הבת התגלגלה לקיבוץ של השומר הצעיר, ושם אמרו להם ללבוש מכנסיים. והיא אמרה: "זה לא צנוע!" "תשמעי, פה בארץ ישראל לא צריך, פה אפשר להפוך את המלבושים". **היא לא רצתה בשום אופן:** "הצוואה של אמא שלי שאני אהיה צנועה ואלך בדרך ה'". כל הקיבוץ היה נגדה, אבל היא לא רוצה.

יום אחד היה להם טיול לירושלים, ואמרו: "נעבור בכותל". כשהגיעו לכותל, אמרו לה: "את לא יורדת לכותל, כי את לא שומעת לנו!" אבל בסוף ראו שהיא צועקת ובוכה, ואי אפשר לעשות לה את זה, כי זה נגד החוק. היא הלכה לכותל, ושם כל הבנות היו עם מכנסיים, לא צנועות, ורק היא נראתה משהו מיוחד. והנה בדיוק מהשמים עברה שם דודה שלה, ראתה אותה וקראה: "רייזי! רייזי!" נפגשו ביחד, והדודה לקחה אותה אליה. **בזכות הצניעות שהיא שמרה**, היא זכתה להקים בית לבורא עולם. פלא פלאות איך מהשמים מסדרים את העניינים, הקב"ה עוזר בכל.

עוד השתחוויה אחת

והעיקר, המפגש הגדול של יעקב ועשיו. תראה באיזה חכמה נפלאה יעקב אבינו מתנהל. **אומרים רבותינו** שהוא השתחווה לעשיו שבע השתחוויות, ובכל פעם הוריד לו כח גדול אחד של טומאה. וכשראה עשיו את זה, הוא רץ וחיבק את יעקב ונישק אותו, כדי שלא יספיק להשתחוות לו עוד השתחוויה אחת. **ואם יעקב היה משתחווה לו עוד השתחוויה אחת** ומוריד עוד קליפה, **לא היה נשאר מעשיו שום זכר!**

וכך כותב מרן בעל "מגלה עמוקות" על הגמרא בקידושין, שמספרת שבבית המדרש של אביי הסתובב מזיק, שאם היו נכנסים לבית המדרש שניים, אפילו באור יום, הם היו ניזוקים. יום אחד שמע אביי שרב אחאי בר יעקב מגיע. מה עשה? הכריז שאף אחד לא ייתן לו מקום לישון, וכך יצטרך רב אחאי לישון בבית המדרש.

ובאמת, באמצע הלילה רואה רב אחאי **נחש עם שבעה ראשים**, ה' יצילנו, סט"א שאין כמותה בעולם. רב אחאי מתפלל ומשתחווה, ובכל השתחוויה הוא מוריד למזיק ראש אחד, וכך עוד ראש ועוד ראש, עד שחיסל אותו. בבוקר שאל רב אחאי את אביי: "איך עשית דבר כזה? הרי שמת אותי במקום סכנה!" אמר לו אביי: "ידענו שאתה צדיק, ושכשתתפלל להקב"ה **תוריד את כל הראשים האלה**".

בא יום אחר, אומר היום מה? היום סיום הזוהר. סיום זוהר, סיום מסכת, בא יום אחד, חמישים ושתיים סיומי זוהר, יוצאת לו הנשמה. אמר לו הרב: "בסדר, אתה לא יכול להתגרש. אבל צמת? בכית? ישבת על הרצפה? הורדת דמעות?"

ואז אומר לו עשיו: "**מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי?**" "מי אלה לך? הלא חילקנו את העולמות, אתה לקחת עולם הבא ואני לקחתי עולם הזה! והנה יש לך ארבע נשים, אין כיופיין בעולם, אחד עשר ילדים, והשנים עשר בדרך, ואתה הולך כמלך. מה זה הדבר הזה?"

אמר לו יעקב: "**הילדים אשר חנן אלקים את עבדך**". לא "ילדים" אלא "הילדים", **אומר הבן איש חי** שהתכוון לומר לו "חמסה עליך", שלא תשים עלי עין הרע. "הקב"ה נתן לי אותם. איך? אני שומר חנ"ן, **חלה נדה נר**, אני שומר את המצוות. מי שהולך בדרך ה', ה' נותן לו. אני אוכל רגיל, ישן רגיל, לומד תורה, וזה מה שה' נתן לי. **הקב"ה נתן לי את הכל, בכח התורה**".

תחרות 'חמינדוס'

עשיו – **יוצא לו הנשמה**, לא יכול לראות את הדברים האלה. אומר: איך זה יכול להיות, הוא לקח עוה"ב, ואני רואה **שיש לו עוה"ז הכי טוב בעולם**. אומר לו: זה מי שהולך בדרך ה' – יש לו. אומר לו: אני רוצה לבוא לבקר אצלך בבית. **תבוא, ברוך הבא.** יום אחד הוא בא בהפתעה, אבל למזלו זה **היה שבת**, אתם יודעים מה זה שם, שנים עשר ילדים, עם נכדים, **כולם יושבים בשולחן** עם יעקב, יעקב בראש, יש להם נשים, כל אחד נולדה איתו תאומה, כל אחד – האשה שלו איתו. הוא רואה **מגשי דגים** יוצאים ונכנסים, ואיזה שירה וזמרה. אומר לו: מה זה? אומר: אדוני, זה שבת, **זה מעין עוה"ב**.

ממשיך לשבת, רואה שנגמר הדגים, שירה וזמרה, עושים **מים אמצעיים** ו- יאללה, חורשה סבזי, קובה, כל העולם מביאים לשם, מגשים מגשים, שניצלונים, פרגיות, אסאדו, מה לא? **איזה צלחות.** הם היו בדרך, אבל הביאו להם מ'שמאי' צלחות, איזה צלחות. זה אמת. אתה יודע מה זה לראות ככה, אתם לבד תחשבו. אומר ליהודה: תספר לי מה קורה פה. אומר: היום זה שבת, יש שלש סעודות, לפני שבת מכינים את הכל, **ביום שישי לא עובדים**, רק מכינים את השבת. לפני שהולכים לבית הכנסת יש סעודה קטנה, נקראת **'בואי כלה'**, טועמים מכל המטעמים שהכל בסדר, שותים כוסית עראק, והולכים להתפלל. עכשיו חזרנו מהתפילה, עושים סעודת ליל שבת עד חצות לילה, בחצות לילה יעקב הולך **לקרוא תהלים**, מי שרוצה לישון – ישן, קמים בנץ החמה, מתפללים איזה תפילה, אח"כ סעודה שניה, מה זה **חמינדוס**, חמין כזה, למה יש שמה כמה נשים, כל אחת **היא מראה את כוחה.** אח"כ סעודה שלישית, אח"כ מלווה מלכה, זה התפריט. טוב, **כמה שבתות יש בשנה?** אומר: חמישים וארבע – חמישים וחמש שבתות.

כשעשיו רואה את סיומי הזוהר

יום אחד הוא בא, הוא **רואה גם תזמורת**, אומר לו: מה היום? **היום פסח.** אתה לא זוכר אצל אבא שלך? פסח, ליל הסדר... אז אבא שלנו **לקח לך את הברכות**. איזה ליל הסדר, תסתכל מה זה, הוא רואה שכל הילדים לובשים בגדים, הכל חדש, הכל יפה, **הכל זוהר**, ריחות טובים. ככה זה עכשיו שבעה ימים, חביבי, יש תזמורות, יש שמחה, כל לילה בא יום אחר – סוכות, רואה עוד שבעה ימים, וכן הלאה. אומר לו: **תכתוב לי את כל החגים**, אומר לו: תשמע, יש 12 ראשי

חודשים, יש חגים, יש ר"ה, יש סוכות, יש חנוכה, יש פורים, הכל יש, וכך הסביר לו על כל החגים. אומר: **אני אבוא ביום אחר.**

בא יום אחד, רואה כולם שמחים, כולם באולמות. אומרים: **היום יש חתונה.** טוב, חתונה, איזה מזל. בא יום אחר, היום מה? היום **ברית מילה.** בא יום אחר, אומר היום מה? היום **סיום הזוהר.** סיום זוהר, סיום מסכת, בא יום אחד, **חמישים ושתיים סיומי זוהר**, יוצאת לו הנשמה.

מה אתה נותן למעמד?

עכשיו אתם יודעים, **במוצאי שבת הראשון של חנוכה**, נר שני, כולנו הולכים לסיומי חמישים ושתיים זוהר, נסיים בעז"ה, ה' יזכנו, **ומתנות מפה ועד להודעה חדשה.** קודם, כל אחד שבא – מקבל שקית, יש לו בפנים מתנה, לא סתם מתנה, **ספר מיוחד.** שנה שעברה קיבלו "תפילת המייש"ר", לפני כן קיבלו "ימי חנוכה", גם השנה יש איזה ספר יפה, משהו משהו, כל אדם מקבל שקית **עם ציוד טוב**, וחוץ מזה יש הגרלות, היום ראיתי פה, מקררים, מכונות כביסה, **וטבעת יהלום** יש, וגם כל מי שיכול להביא, מי שיש לו נגיד איזה דבר שהוא עובד איתו ויכול להביא, למשל זה עובד בחד-פעמי – יכול להביא חד פעמי, כל אחד שיכול להביא – זה טוב. זה יהיה מתנות לקהל. ויגרילו אותם, כך **יש חשק לבוא.** אבל יש, יש הרבה מתנות. זה נותן למשל **צימר במירון** (לא הארחה בבית מלון, **אנחנו לא אוהבים** שיהיה לאנשים בית מלון, יותר טוב ללכת לצימר במירון או בצפת), **רוצים דברים טובים**, יש נותן חדר שינה, כל הכבוד, יש נותן סלון, טוב מאד. זה יפה. יש נותן **נברשת של שבת**, הא, זה טוב. זה הכח **מכניע את כל אומות העולם**, כל כוחות הטומאה. זה מבטל אותם.

אל תשים עין על אמא שלי!

איך כולם ניגשים אצל עשיו, כולם עוברים עם המחנות, הוא רואה את הכל **נופל ליבו בקרבו**, איך כתוב: "ואחר ניגש יוסף ורחל וישתחוו", בסוף. קודם כל רחל ויוסף, מה זה יוסף ורחל, יוסף היה **תינוק יונק** משדי אמו, והוא באותו רגע הזדקף, אמר שהעין הזאת של הרשע הזה - **לא יהיה על אמא**, על רחל. עמד לפניה, אמר: **לא תשים עין שלך** על אמא שלי, לכן כתוב 'יוסף' ואח"כ 'רחל'. פלא פלאות.

אז הוא אומר לו: "נלכה ונסעה ואלכה לנגדך", אומר לו: **רוצה ללכת עם הילדים.** אומר לו: לא לא, "אדוני יודע כי הילדים רכים". פה היה אומר **רבי יהודה צדקה**: "ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן", אומר רה"י, בואו תראו מה כותב **רבי יוסף חיים**: "ודפקום יום אחד" - זה **יום הכיפורים**, יום אדיר בימי שנה, יום אחד שאין לו שני, והיה אומר רה"י, פה נכנסה **רוה"ק** ברבי יוסף חיים, בעל הבן-איש חי, והוא רומז לעם ישראל שיש **מלחמת יום-הכיפורים.** שזה יום אחד, שיעקב מקבל איזה מכה, צריך על זה להתפלל.

הוא מלווה אותי לכל המלחמות

יעקב אבינו **נלחם בסט"א**, אבל כל דור ודור קמים עלינו לכלותינו. עכשיו אנחנו נמצאים **בערב חנוכה.** היוונים אצלם

וגם כל מי שיכול להביא, מי שיש לו נגיד איזה דבר שהוא עובד איתו ויכול להביא, למשל זה עובד בחד-פעמי – יכול להביא חד פעמי, כל אחד שיכול להביא – זה טוב. זה יהיה מתנות לקהל. ויגרילו אותם, כך יש חשק לבוא

היתה המטרה **הגופות לא הנשמות.** את הנשמות הם רוצים לאבד, את הגופות הם רוצים לקחת. העיקר זה הגוף, **הם לא מודים שיש נשמה**, אדם מת - הולך, לאיפה הולך, אין דבר כזה. **יש נשמה.** איך הגוף חי? העיקר זה הנשמה. אבל הם רוצים להגיד שיש רק גופות, **זו המלחמה שלהם.**

הראשון שהיה ממלכי יוון, זה **אלכסנדרוס מוקדון**, שהוא נלחם בפרס והצליח עליהם, עשה מלחמות גדולות, אח"כ הוא רצה לבוא **ולהילחם על ירושלים**, פיתו אותו הכותים להילחם בירושלים. בלילה לפני שהוא בא, בא אליו בחלום **איש לבוש מדים** עומד עליו ובידו חרב, והוא מרים את חרבו על ראש המלך, הוא **פחד פחד נורא**, אמר לו: מה אתה צריך ממני? אמר לו: אני מלווה אותך, **אתה תצליח בכל מלחמותיך**, אתה הולך לעלות לירושלים, אתה תראה את הדמות הזאת **יוצאת לפני המלחמות שלך.** הוא יצא לקראתך, אתה תראה אותו, **לא תיגע בירושלים**, תעזוב אותם כולם שלימים, תשתחווה לו. אמר: ככה אני אעשה.

באמת היה רואה את **שמעון הצדיק** לפניו בכל מלחמה, אם ראה את הדמות הזאת - ידע שהוא מצליח. כשיצא לפניו שמעון הצדיק הכהן, אמר: לעולם, אני **לא מחריב את ירושלים.** ירד מהמרכבה השתחווה לו, הוא וכל פמלייתו באו, אמרו לעם ישראל: **תקחו את הכותים** תעשו מה אתם רוצים.

כתוב במדרש שנקבו אותם בעקביהם, תלאום בזנבי הסוסים, והיו **מגרדים אותם על קוצים.** זה היה אלכסנדרוס מוקדון, הוא היה המלך הראשון. אחריו בא אנטיוכוס, רשע מרושע. כשלא הולכים מספיק בדרך ה', הם לא יכולים לראות שעם ישראל **העיקר אצלו זה התורה והמצוות** והמע"ט, לא יכולים לראות את הדבר הזה.

'תכנית החומ"ש' של יוון

מה זה יון? 'יון' בהתחלה י' – קטנה, אח"כ ו' אח"כ ן', הם יודעים איך לאט לאט לקחת ולקעקע, בהתחלה מעט, אח"כ

עוד יותר, אח"כ עוד יותר עמוק. **זה היוונים.** אנטיוכוס הרשע שלח את ניקנור לירושלים, עם חיל גדול, עם רב, והוא בא לירושלים והרג בהם הרג רב. נכנס לבית המקדש, העמיד צלם ושחט שמה את החזי. ראה את זה **יוחנן בן מתתיה כה"ג**, קינא קנאת ה', לקח חרב קטנה, שם אותה אצלו והלך אצל ניקנור. אומר לו: מה אתה רוצה? אומר לו: אני לא רוצה שאף אחד ידע, אבל באתי **לעשות מה שצריך**. אומר: ככה? אומר: כן. אבל אם ידעו מה שאני עושה, **יהרגו אותי**, תוציא כל איש מעלי. אמר להוציא את כולם. הוציאו את כולם, ואז מתתיהו התפלל להשי"ת, הוציא את החרב שלו, **חתך את הראש של ניקנור**, הוציא אותו מן העולם, ואז יצא למלחמה.

הקב"ה לקח את השרים של אומות העולם, **רצע להם את אזניהם**, אמר: אחד יהרוג את השני, וכך החשמונאים גירשו אותו בביזיון גדול. ראה את זה אנטיוכוס, שלח את המשנה שלו – **בגרים**, בא לפה, ראה שאי אפשר להילחם נגדם. יש שם צדיקים, **הם מוסרים נפשם**. היתה אשה אחת, אמרה: תגזור עליהם שלש גזירות: **חודש**, **שבת** ומילה, כי הכח שלהם זה מהתורה, אם שומרים שבת, שומרים ברית מילה, שומרים חודש, ובזה קובעים את כל החגים, "וחמ"ש את ארץ מצרים", **חמ"ש** – ראשי תיבות: **חודש מילה שבת**. את זה לא תתן להם, **יש בזה סוד גדול**, זה לא סתם.

כך נשלוט על הנשמה שלהם

הלא הם נלחמים בעיקר **ברוחניות**. מה זה הרוחניות, זה הנשמה, והנשמה מחולקת לחמישה חלקים: נפש, רוח, נשמה, חיה יחידה. בשביל **לאבד את הנשמה**, צריך לבטל מהם: חודש שבת ומילה. והנה הפלא ופלא: **"חדש שבת מילה"** [-1099] עולה בדיוק, תעשו חשבון, בגימטריא: **"נפש רוח נשמה חיה יחידה"** [-1099] - בדיוק. אומר להם: תבטלו מהם את זה בשביל **שנצליח עליהם**. בלי זה לא נוכל עליהם.

לכן **חנוכה** בגימטריא: **גוף** [-89]. חנוכה זה ה'חנוכיה', זה הגוף. אבל צריך להדליק בה את המנורה, **את הנשמה**. ולכן

אומר הקב"ה: אתם תדליקו את זה במעבר על הפתח של הבית, בזמן המעבר, בין השמשות, ועם זה אני רוצה שתעברו את כל הגלות הזאת. ככה תגיעו חזקים לקראת הגאולה

דבר פלא פלאות אומר **הבעש"ט**, שעד חנוכה אם אדם לא הצליח, **אפשר לחזור בתשובה**. אז תראו דבר פלא, אם נקח 'נר' זה עולה 250, 'חנוכה' זה 89, אם תחברו 'נר' ו'חנוכה' ותכפילו אותו בשמונה ימים, יצא 2712. וזה בדיוק גימטריא: **"תשובה תפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה"** [-2712]. פלא פלאות. זה מה שהם רצו לבטל מהם.

המלחמה האמיתית

אבל גם בגרים הרשע הביא איתו את צבא אנטיוכוס, אסף חיילים מכל העמים, לקח מכל המדינות שלו צבא, הביא **פילים משוריינים**, מה לא הביא איתו, כחול הים. וה' נתן בידם את כל הגיבורים האלה. הם מסרו נפש.

היתה אשה אחת, שעלתה לגג ומלה את הבן שלה, ואחרי זה **הפילה את עצמה עם הילד**, נפלו ומתו. היו רוצים לשמור שבת, אלף משפחות נכנסו למערה. הביאו עליהם עצים, שמו על פי המערה **ושרפו את כולם**. "אבן מקיר תזעק". **אב"ן** – ראשי תיבות: **אנטיוכוס בגרים ניקנור**. איך מסרת גיבורים, את היונים האלה, ביד חלשים. רבים ביד מעטים, ורשעים ביד צדיקים. זה פלא פלאות מה עשה להם הקב"ה.

ואחרי שגמר אותם, היו נכנסים בבית שלהם, וכל אחד הביא איתו **הרבה זהב וכסף** להתגאות בזה, ואת כל זה הקב"ה קיבץ, ונתן את זה לעם ישראל. מה זה יון, יו"ן זה אותיות **נו"י**. הם היו רצים אחרי ה'נוי'. יש להם כדורגל, **ספורטים**, רוצים שעם ישראל ילכו בדרך הזאת. אבל הם נלחמו ביוונים. הצליחו להכניע אותם.

מלחמת היצר זה **לייאש את האדם**, גם היום יש הרבה סט"א שהיא רובצת, עם ישראל הולכים בדרך ה', מצד שני יש הרבה סט"א שהיא נותנת לנוער איך ללכת **אחרי התאוות והמותרות**, וזה **עבריינים**, מה זה עבריין, **עבר-יון**, עובר כמו היוונים. אוי ואבוי. צריך להתגבר על זה, שלא ללכת אחרי הדברים האלה.

לימודי ליב"ה ביוון

מה הם היו עושים היוונים? הם היו לוקחים איפה שיש **בית ספר יהודי**, תלמוד תורה, מולו פותחים בית ספר שלהם ליהודים, שמה יש מחשבים, **אינטרנט**, הכל משופץ הכי יפה, הכל הכי טוב, מקבלים הכל חינם, יש קיוסקים, מה אתה רוצה - אתה מקבל, **הכל חינם**. ילד רואה את זה, הוא רוצה את זה. בתלמוד תורה - מה יש לו? הכל עוני, לא נותנים שמה לשפץ, לא נותנים. אתה מבין, ואז זה מול זה, הולך בעיות. זה עשו היוונים. היו יודעים איך לבד להעביר את הילדים לפה. אבל עם ישראל היו פיקחים, והיו יודעים איך להתגבר על הצרות הללו, איך לעמוד על זה שלא יהיה כדבר הזה, כך אנחנו היום צריכים לעשות.

אבל היום רואים איך שעם ישראל **מתקרב לבורא עולם**, רוצה אותו, רק ככה נוכל להתגבר על האויבים שלנו שעומדים עלינו לכלותינו. קודם כל אתם יודעים **איזה מכות** נותן הקב"ה לכל מנהיג. אני לא יודע טוב, אבל אני אומר לאיזה בנ"א: תגיד לי, מה יש בעולם? איזה מכות מקבלים? אוי, הוא אומר לי,

אתה יודע, פה קיבלו מכה כזאת, פה **יש רעידת אדמה**, אנשים רבים בלי בתים, יש שטפונות, פה אין חשמל, פה הפגנות, בוזזים חנויות, בקיצור - **מהפכות**. וכל זה בשביל שאנחנו נראה **ונלמד מוסר** איך נתנהג בדרך ה', זה לא דברים פשוטים. זה הכח של עם ישראל.

באנו חושך לגרש

אנחנו צריכים **אור**. טיפת אור - דוחה את כל החושך. טמאים ביד טהורים, זדים ביד עוסקי תורתך, אנחנו צריכים **להגביר את כל החלק הטוב**, וזה מה שעשה יעקב, הוא ידע אין להתקרב לעשיו, "נסעה ונלכה ואלכה לנגדך... אדוני יודע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי", בשום אופן לא יהיה ולא יקום, חס ושלום וחלילה.

והתשובה לכל זה - **ללכת בדרכי התורה**, ללכת בדרכי ה'. לא צריך להשתגע! אדם יש לו זמן, הוא בא לבית - יעסוק בתורה. אחרי שהוא אכל ושתה ודיבר עם אשתו, יראה לילדים **שהעיקר זה התורה**. יאהיב להם אותה. ישמח אותם. כל יום **לקרוא קצת זוהר**. איש בל יעדר, עכשיו בסיומי הזוהר, ידעו כולם איפה זה **בבנייני האומה**. זה מקום גדול, ואני מקווה בעז"ה שיהיה מקומות לכולם, וכל אחד שכבר הזמין לו כרטיס, **כרטיס זה סה"כ 15 ₪**, כי אנחנו רוצים שיבואו, בשביל שנספיק כמה שיותר. כל חמישים איש שבאים מסיימים לנו זוהר, כל אחד מקבל חוברת של זוהר, קורא אותה לשעה וחצי או שעתיים, תארו לכם יהיה אלף איש, **יהיה אלפיים איש**, גם לאלה שקשה להם לבוא, שיקראו מהבית ואנחנו נביא להם חוברת, כולם יעשו, זה לא יהיה חמישים ושנים סיומי זוהר, **זה יהיה אלף, בעז"ה**. אפשר, זה לא קשה. איזה זכויות. וניתן מתנות **אינשאללה כל מה שאפשר בעולם לתת**, רק להגביר חלק הקדושה, זה האור של העולם שמגרש את החושך.

גם מי שקשה לו לבוא, יש לו איזה עסק, איזו עבודה, יכול לשלוח נגיד מתנה, מה שהוא חושב, יתקשר למשרד, אומר להם: **אני יכול לשלוח לכם מתנה**, אם הוא איזה צורף, איזה מוכר נעלים, כל אחד מה שהוא מוכר, כל אחד מה שיש לו, זה יכול לתת 'פרנות', ובעז"ה יהיה ישועה גדולה.

מצוות הכת"ר

אנחנו נכין את עצמנו לקראת החנוכה. שבוע הבא צריך לדבר חזק על החנוכה, זה כח גדול שהקב"ה זיכה אותנו בדבר הזה. מצות החנוכה זה לא מצוה פשוטה, **זו המצוה האחרונה** שנצטווינו בה, יש תרי"ג מצוות, יש שבע מצוות דרבנן, והמצוה האחרונה של רבנן - זה חנוכה. זה נקרא **מצות הכתר**. כי אם תעשו תרי"ג - שש מאות ושלש עשרה, ועוד שבע – זה שש מאות עשרים.

כל המישים איש שבאים מסיימים לנו זוהר, כל אחד מקבל חוברת של זוהר, קורא אותה לשעה וחצי או שעתיים, תארו לכם יהיה אלף איש, יהיה אלפיים איש, גם לאלה שקשה להם לבוא, שיקראו מהבית ואנחנו נביא להם חוברת, כולם יעשו, זה לא יהיה חמישים ושנים סיומי זוהר, זה יהיה אלף, בעז"ה.

אומר הקב"ה: אתם תדליקו את זה **במעבר** על הפתח של הבית, **בזמן המעבר**, בין השמשות, ועם זה אני רוצה **שתעברו** את כל הגלות הזאת. ככה תגיעו חזקים **לקראת הגאולה**. כך נתגבר על כל אויבינו ושונאינו, אויבים רוחניים ואויבים גשמיים. ברגע שאנחנו יודעים איך לעבוד את ה', כל **האויב הגשמי נאבד ממילא**. ככה ראינו את זה לדורות. העיקר זה רוחניות. ברגע שעם ישראל שומר תורה ומצוות, **אין אומה ולשון שיכולה על עם ישראל**. אין דבר כזה. הולכים בדרך ה' - לא צריך לא חיילים, **לא צבא לא בבא**, לא צריך, כלום. הכל הקב"ה מנקה לנו, מביא לנו משיח צדקנו, **משי"ח** - מדליקים שמונת ימי חנוכה.

בעז"ה יתברך, שתהיה ישועה גדולה בכל בתי ישראל, בנחת וכל טוב סלה. בעז"ה **נזכה לאורות הגדולים** בעזרת האל ובישועתו. שכל בית ישראל יהיו תמיד בריאים, בכל בית ובית בעם ישראל לא יהיה מחלות, לא יהיה צרות, לא יהיה אסונות, **כולם שמחים**, כולם בעז"ה בנחת ובשמחה. ישועות גדולות וחיים טובים, מאושרים ושמחים.

מלכא דעלמא ירבך יתכון, ויזכה יתכון, בבריאות איתנה נהורא מעליא, גם אותם שמאזינים לנו דרך רדיו מורשת, רדיו דרום, והערוצים, והלוויין, והלומדים בעלון. כל הברכות יחולו עליכם, **ולהלהיב לבוא לסיומים של הזוהר הקדוש**, ותהיה ישועה גדולה בכל בתי ישראל, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

המבצע השבועי - בחנות הישיבה (המבצע הינו לקוראי העלון ולשבוע בלבד)

ספר תיקון ערב ראש חודש
עם תהילים באותיות מאירות עינים ובו מאמרים, הליכות והנהגות, ולימודים מיוחדים לראש חודש ולערב ראש חודש מאת מו"ר **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

סט סדר היום מועדים ב' כרכים
הלכות ומנהגים, עובדות והנהגות, מקורות ועיונים בשפה יפה ברורה ונקיה, על כל חגי ישראל ע"פ מרן השו"ע ונו"כ, ועפי"ד האריז"ל ורבינו הרש"ש זיע"א וכתבי המקובלים זיע"א ומנהגיהם

סגולה
02-644-33-00

מתכוננים לימי החנוכה הבעל"ט

רחובות הנהר
כוונות חנוכה
בתוספת שער הכוונות
על הנוכה עם ביאור של
מו"ר הרב בניהו שמואלי שליט"א

קונטרס
דרושי חנוכה
עם ביאור שער הכוונות
והקדמת הרש"ש
עם כוונות ברכות ההדלקה

חוברת
האוצר חנוכה
וט"ו בשבט
מאוצר שיחותיו של מו"ר
הרב בניהו שמואלי שליט"א
על חג חנוכה
ועל ראש השנה לאילנות ט"ו בשבט

ימי החנוכה
ספר הכנה לימי החנוכה
של מו"ר הרב בניהו שמואלי שליט"א
עם סדר הדלקת הנרות בתוספת כוונות
פשוטות עם מנון גדול של סגולות
לשעת ההדלקה ובכלל לימי חנוכה וכן
סדר ליטוד ומעשה לכל יום.

ניתן להשיג בחנויות המובחרות
הפצה ראשית סגולה 02-644.3300

סגולה

בס"ד

מיזם

סיום הזוהר העולמי

52 סיומי זוהר

כה כסלו תשפ"ד

52 סיומי הזוהר לזכותכם!

הקדשה מיוחדת לזכותכם וזכות יקירכם במעמד סיומי הזוהר הגדול בעולם

המחולק ללימוד וסיום 52 סיומי זוהר תוך שעתיים ע"י אלפי המשתתפים

המעמד יתקיים בחג החנוכה מוצאי שבת כ"ה כסלו תשפ"ז בבניני האומה בירושלים

זכות זוהר השלם	זכות ספר בזוהר (בראשית, שמות, ויקרא במדבר, דברים)	זכות עשר חוברות זוהר	זכות חוברת זוהר
$ 2600	$ 620	$ 520	$ 52

להשתתפות והקדשה חייגו כעת **02.624.9000**